

ÚSTECKO | Region

Jak se žilo... ve škole

Čeněk Stejný: Práce mistra se mi tu líbí

Žije v Ústí, nastoupil do této školy v roce 1987 jako mistr natěračských prací. „Má žena tu dělá vychovatelku, tak jsem dostal nabídku být tu mistrem. Zkusil jsem to a ta práce se mi zalíbila,“ ohlíží se mistr. „Tenkrát tu bylo nepoměrně víc dětí, než je dnes,“ vzpomíná. „Bylo nás tu sedm malířských mistrů, teď jsem tady sám,“ připomíná. „V čem zde na Střední průmyslové škole stavební v Krásném Březně spočívá má práce? Učím učně základy natírání a tapetování, na soutěžích ale po republice takové úspěchy nemáme, jako mají jiné naše obory,“ přiznal pro Deník 59letý mistr natěračských prací Čeněk Stejný.

Po celý týden anketou se zaměstnanci důležitých oborů, poutáme na seriál Deníku Jak jsme žili v Československu, věnovaný tentokrát SPŠ stavební. Vyvrcholí v pátek 6. dubna na čtvrté straně historickými snímky a dalším vzpomínáním na minulost ústecké školy.

Krátce

Ústecký mobilní hospic zkvalitní péči díky novému automobilu

Ústí n. L. – Ke zkvalitnění péče o lidi v konečné fázi života, kterou zajišťuje Mobilní hospic při ústecké Masarykově nemocnici, přispěje druhé služební auto. Jako vedoucí lékařka s atestací v oboru paliativní medicíny Jana Dušánková, o nákupu vozu se jedná. 50 tisíc korunami na něj přispěl loni Nadační fond Evy Matějkové. (volf)

Poslední rozloučení

Ve Starém krematoriu se rozloučíme:

Pátek 6. dubna
14 hodin, † Ferdinand Thieme, *1938, Ústí nad Labem
Upřímnou soustrast.

Ahoj na světě

V Masarykově nemocnici porodily:

Čtvrtek 29. března:
17.58, Ing. Miroslava Prokopová, holčičku; 18.11, Blanka Zdvorňáková, chlapečka; 20.31, Zuzana Trnková, holčičku.
Pátek 30. března:
0.24, Michaela Stelmachovičová, chlapečka; 17.38, Monika Králová, holčičku.
Sobota 31. března: 2.43, Zdeňka Kováčová, kluka.
Neděle 1. dubna: 21.20, Bc. Tereza Žižková, holčičku.
Pondělí 2. dubna: 0.14, Andrea Lekešová, holčičku.
Úterý 3. dubna: 5.48, Daniela Marešová, chlapečka; 10.25, Mgr. Andrea Musilová, holčičku; 11.35, Ing. Petra Zíková, holčičku.
Rodičům blahopřejeme!

Historik vrací zámečku ze 17. století zašlý lesk. Plánuje v něm expozici

Majitel chce budovu opravit a představit lidem šlechtické rody, které ji vlastnily.

RADEK STRNAD

Ústecko – Pro někoho by to byl bláznivý nápad, on si však splnil sen. Historik a pedagog z univerzit v Plzni a Hradci Králové Jan Kilián koupil s partnerkou loni na jaře zámeček v Krásném Lesu na Ústecku. Pro obec se rozhodl, protože se mu líbí příroda Krušných hor.

„Objekt v centru obce byl ve špatném stavu, má propadlé stropy, ale pro mě to je výzva. Nebavilo by mě investovat do památky ve skvělém stavu, kterou bych opravoval jen pár let. Rád ho zrekonstruuji,“ říká rodák z Prahy, který žil několik let i v Teplicích.

Se zámečkem z počátku 18. století má zajímavé plány. „Budova zažila víc majitelů, chci tu v historické expozici představit návštěvníkům šlechtické rodiny, které zámeček vlastnily. Pokusím se zřídit dobové pokoje odkazující na konkrétní historická období, představím zajímavou minulost objektu i tu temnou – nucený tábor starších Židů z Ústí či krátké období pobytu dívek z Hitlerjugend a francouzských zajatců z druhé světové války,“ prozrazuje majitel. „V zámečku také představíme zajímavé rodáky z Krásného Lesa, třeba historika Rudolfa Knotta,“ dodává.

SPOUSTA PRÁCE

Objekt poblíž německých hranic zná dlouho, vlastnit takovou budovu byl jeho sen. „Když přišel správný čas, koupil jsem ho a zkouším zámeček zachránit. Krátce jsem působil na neďaleké ústecké univerzitě i v Regionálním muzeu v Teplicích, pro zajímavých památek jsem se ale rozhlížel po celých Čechách. Měl jsem vyhlédnuté i objekty na Šumavě. Už teď vím, že tu na zámečku bude práce na spoustu let,“ podotýká.

Kilián do Krásného Lesa s partnerkou Janou přijel po-

OBNOVA. Majitele čeká hodně práce, budova zámečku má mimo jiné propadlé stropy. Foto: Jan Kilián

ZÁMEK KRÁSNÝ LES, rok 1930. Foto: Archiv majitele zámku

prvé v březnu 2017. Majitel během loňského roku celý prostor vyklidil a objekt nechal staticky zajistit. Teď pracuje na novém krovu. „Dnes už je objekt v lepším stavu,“ je rád historik a vystudovaný němčinář. Těší ho, že lze v okolí jezdit na kole, že jsou tu sjezdovky či běžkařské stopy a Německo je „za rohem“. „A pak je tu také pohnutá historie tohoto místa. I to je pro mne lákavé,“ nezastírá Kilián.

STÁLA TU TVRZ

O objektu se podle něj mluví jako o zámku od začátku 18. století. Ale už v 16. století tu stála tvrz či dvůr rytířů ze Sebottendorfu. „Rod má zajímavou his-

torii. Hned v prvním roce jeho vlády tu vypuklo ozbrojené povstání. Rytíři trápili své území do té doby zde neslychanými požadavky, například navýšenou robotou. Po Bílé hoře jako luteráni o panství přišli, majetek jim byl zkonfiskován,“ připomíná historik.

„Zajímavou postavou i pro mne, neboť se věnuji období třicetileté války, byl majitel František Couriers, Valdštejnův důstojník. Zemřel bezdětný a jeho vdova se provdala za Mikuláše ze Schönfeldu, člena dalšího pozoruhodného rodu. Tento šlechtic se stal v Čechách nejvyšším mincmistrem, v 17. století tu byl poměrně známou postavou,“ líčí.

Dům pak zdědil jeho syn. Když zemřel, objekt na přelomu 17. a 18. století získali Vratislavové z Mitrovic. „Přebudovali tvrz či dvůr v zámeček. Budovu postavili v roce 1707 v podobě, v jaké ji známe dnes,“ popisuje majitel objektu.

Mitrovicové zámeček vlastnili skoro po celé 18. století. Po nich se tu majitelé střídali, už ho ani neměli šlechtici, ale třeba textilní podnikatel z Českolipska. V poslední třetině 19. století zámeček získala významná hrabata Westphalen zu Fürstenberg.

„Ta Krásný Les připojila k panství Chlumec, kde kdysi stával velkolepý zámek. Dnes nad Chlumcem zůstala jen kaple, pod kterou je hrobka tohoto významného rodu, se kterým jsem v současnosti v kontaktu. Stejně jako s majitelem jiného sebotendorfského zámku v německém Rottwerndorfu nebo se sdružením původních německých obyvatel z Petrovic,“ tvrdí Kilián.

POHNUTÉ OSUDY

Po vzniku československého státu zámek Krásný Les prodal městu Ústí nad Labem a to ho užívalo různě. „Smutnou kapitolou objektu je období, kdy tu vznikl mírnější pracovní tábor pro staré Židy z Ústí, který nelze srovnat třeba s Terezínem. Přesto zde řada lidí zahynula,“ líčí.

Po roce 1945 objekt přešel pod státní statek. „Bohužel tu nastala doba obrovského chátrání. Vznikla zde i dílna na opravu traktorů, jenže tu také prorazili nový vchod a narušili objektu statiku. Netuším, kolik měl zámeček po roce 1989 vlastníků, ale od poslední majitelky jsme ho loni na jaře koupili,“ shrnuje poslední události Kilián.

Intenzivně přitom objekt opravuje. „Nejde jen o to sehnat na opravu dotace a nějak objekt opravit. Rád bych mu dal původní podobu, vyhrál si s detaily. A aby co nejvíc odpovídal historii, spolupráce s památkáři tu bude opravdu úzká,“ těší se Jan Kilián.

Jezero Milada čeká soutěž studentů. Má najít nové pohledy na věc

Pokračování ze strany 1

„Vůbec o tom nevíme. Každá obec i město měly vybrat území a naplánovat, k čemu ho budou využívat. Stát by pak měl odepsat chráněné ložisko uhlí. Máme u jezera nevelký pozemek, kde bychom chtěli parkoviště, zázemí pro cyklisty, občerstvení. Nevím, co si o vyhlášení studentské soutěže mám myslet,“ řekla starostka Trmic Jana Oubrechtová.

Stejně překvapeně reagovala primátorka Ústí Věra Nechybová. „O soutěži pro studenty nevím. Pro nás je nejdůležitější zmenšení ložiskového území a poté dotáhnout do konce výstavbu inženýrských sítí, tedy elektřinu, vodu, plyn, kanalizaci. Vláda schválila prodloužení termínu majetkoprávního vypořádání, což nám dává čas na dokončení projektu,“ prohlásila Nechybová.

JEZERO MILADA čeká architektonická soutěž. Foto: Deník/Karel Pech

O studentské soutěži naopak slyšel ústecký zastupitel Martin Hausenblas.

„Soutěž idejí ještě nikomu neublížila. Dokud ale nevyhlásíme mezinárodní krajinářskou a architektonickou soutěž, tak se nikam nepohneme,“ řekl Hausenblas.

Podobně hovořil i Ondřej Beneš z ČKA, který zároveň pro Děčín vykonává funkci městského architekta. „Měšťští architekti pracují samostatně. Nebylo by od

věci, kdyby začali navzájem spolupracovat. Určitě by stálo za to, kdyby vznikl institut krajského architekta. Ten by mohl řešit i Jezero Milada,“ dodal.

Převedení pozemků na města Trmice, Ústí nad Labem a Chabařovice i otázku ložiska uhlí by měla vláda vyřešit do léta. Usnesla se na tom už loni v červenci. Mezitím bude PKÚ zkvalitňovat silnice, potrubí a mola u Milady.